

Adventas ...

tai ikikalėdinis, susikaupimo, pasiruošimo Kristaus atėjimo į šį pasaulį šventei, laikotarpis. Tokiu metu visos Bažnyčios ir kiekvieno tikinčiojo dėmesys iš naujo krypsta į Ateinantįjį.

Tačiau, ką reiškia Dievo tapimas žmogumi asmeniškai man?

Laukiu džiugaus susitikimo ... , bet - su kuo?

Net perskaitę gausybę knygų, išklause įvairiausių minčių, ne visada rasime atsakymą, kuris nuramintų mumyse alkį, pasotinamą tik tikėjimu.

Ką galėčiau suvokti, žvelgdama (-as) į Kristaus gyvenimo slėpinius?

Tam, kuris išgyvena Kristaus gimimą širdimi, Dievas yra šalia, jis visada - esantis Asmuo. Žmogus, pažinęs šį Asmenį ir pasikvietęs jį į savo gyvenimą, pereina iš tamsos į šviesą, o tai jį skatina peržvelgti savo gyvenimo siekius ir turimas gėrybes. Sugebėjimas atsisakyti nereikalingų dalykų žmogų daro laisvesnį ir atviresnį meilei.

Galbūt Kristus, tapęs žmogumi ir gyvenęs prieš du tūkstančius metų, šiandien nori (at)gimti Tavo gyvenime ir regimu būdu skelbti nuostabių Dievo darbų per Tavo rankas ir širdį.

*Atversiu langą paslapties
Ant jo vėl angelas prisės
Kaip kad veikystėje kadais
Ilgais advento vakarais
Ramins ir guos tyliu balsu
Ir nebebus gyvent baisu*

*Pasitikdami Adventą, ieškokime Dievo artumo,
kuris perkeis adventinę nuotaiką Kalėdų
džiaugsmu.*

*Peržvelkime savo gyvenimą, susitaikykime su
Dievu, savo artimaisiais bei atverkime ne tik
namų, bet ir savo širdies duris ateinančiam į žemę
Dievo Sūnui.*

Advento vainiko istorija ir reikšmė

Kad laukiame didžiausios metų šventės, simbolizuoja advento vainikai. Jais puošiamo vartus, duris, langus, šventinį stalą.

Advento vainikas pirmą kartą buvo uždegtas XIX a. Hamburgo uostamiestyje. Vienas jaunas evangelikų bažnyčios pastorius Johannas Heinrichas Wichernas (1808–1881 m.) įsigijo Hamburge didelį namą ir pradėjo iš gatvės rinkti vaikus, suteikė jiems pastogę ir maisto. Kiekvienais metais, per Adventą, jaunas J. H. Wichernas organizuodavo maldos grupelę. Per 1838 metų Adventą, norėdamas, kad jo svečiai išgyventų gražesnį Adventą, sugalvojo, kad nuo gruodžio pirmos dienos maldos grupelės metu kiekvienas berniukas galėtų uždegti po spalvotą žvakutę. Nuo 1840 metų kasmet tuose namuose vykdavo trumpa religinė ceremonija: susirinkdavo pastorius su savo mokiniais, J. H. Wichernas pasakodavo apie Adventą ir Kalėdas; visi giedodavo giesmes. Daugeliui žmonių Advento vainikas taip pat patiko, taigi Šviesos vainiko idėja išplito, ypač šeimose.

Aštuonioliktojo šimtmečio pabaigoje imtos degti tik keturios žvakės, atitinkančios keturis Advento sekmadienius: trys violetinės ir viena rožinė. Tik atsiradusi Advento vainiko idėja turėjo grynai religinę funkciją: pranešti, ypač vaikams, kad artėja Kalėdos, pasiruošti joms, paskatinti bendrai maldai, priminti, kad Jėzus yra tikroji šviesa, kuri nugali tamsumas ir blogį. Vienos po kitos žvakių uždegimas reiškia artėjimą prie Jėzaus gimimo, augančią šviesos pergalę prieš tamsą.

Žvakės yra dviejų spalvų: trys violetinės ir viena rožinė. Violetinė išreiškia atgailą ir atsipertimą į Dievą, rožinė – džiaugsmą dėl tuoj gimiančio Jėzaus. Dėl to rožinė žvakė uždegama trečiąjį Advento sekmadienį, skirtą džiaugsmui. Kiekviena žvakė pakeitė savo religinę reikšmę pagal Advento kalendorių.

Pagal labai paplitusią tradiciją pirmoji yra Pranašo žvakė, antroji – Betliejaus, trečioji – Piemenų, ketvirtoji – Angelų Žvakės, deginamos Advento metu visu pirma simbolizuoja Kristų - Pasaulio Šviesą, atėjusį į Žemę apsviesti jos tamsybių.